

Verhaal van Klein Boomke

Lied:

Midden in de winternacht ging de hemel open.
Die ons heil ter wereld bracht, antwoord op ons hopen.
Elke vogel zingt zijn lied,
herders waarom zingt gij niet?
Laat de cithers slaan, blaast de fluiten aan, laat de bel, laat de trom
laat de beltrom horen:
Christus is geboren.

Vrede was het overal, wilde dieren kwamen,
bij de schapen in de stal en zij speelden samen.
Elke vogel zingt zijn lied,
herders waarom zingt gij niet?
Laat de cithers slaan, blaast de fluiten aan, laat de bel, laat de trom,
laat de beltrom horen:
Christus is geboren.

Ondanks winter, sneeuw en ijs bloeien alle bomen,
want het aardse paradijs is vannacht gekomen.
Elke vogel zingt zijn lied,
herders waarom zingt gij niet?
Laat de cithers slaan, blaast de fluiten aan, laat de bel, laat de trom,
laat de beltrom horen:
Christus is geboren.

Dicht bij een groot bos ligt een sparrenweide.
Daar groeien tussen het groene gras prachtige sparren.
Dat zijn bomen met naalden in de plaats van bladeren.
De sparren staan zij aan zij in heel veel rijen.
Er zijn gewone sparren, zilversparren en zwarte sparren.
Ze zijn bijna allemaal even groot.
De ene is wel wat dikker dan de andere.
Maar dat vindt niemand raar.
Tussen de sparren staat er één piepklein sparretje.
Daar zeggen de andere sparren "Klein Boomke" tegen.
Dat doen ze niet om te schelden.
Ze zien Klein Boomke graag.
En die vindt zijn naam wel leuk.
De zwarte sparren hebben eigenlijk groene zachte naalden.
Hun naam "zwarte sparren" noemen zij 'chique'.
Zij achten zich de mooiste van alle sparren.

Dat is misschien wel waar, alhoewel...
De zilversparren kleuren als zilver in het maanlicht.
Zij vinden zichzelf de mooiste van alle bomen.
Maar gewone sparren met scherpe naalden zijn ook prachtig.
Alleen doen zij meer bescheiden.
Als de zwarte en zilversparren soms ruzie maken
zwijgen de gewone sparren heel verstandig!
Samen wachten zij op wat komen zal:
wat zal de taak worden die op hen wacht?
Worden zij een balk in een huis,
of zullen zij als lucifers mogen dienen,
of wordt het nog iets anders...???

Daarover dromen zij iedere dag en nacht.

Vandaag stopt een grote vrachtwagen bij de sparrenweide.
Enkele mannen halen planken uit de laadruimte
en leggen die aan de kant van het veld.
Eén van hen gaat snel aan 't werk
met een lawaaierige kettingzaag...
De sparren houden de adem in en wachten af.
Tussen het machinelawaai luisteren ze
naar wat de mannen vertellen, benieuwd
om wat de toekomst hen brengen zal...
Ook Klein Boomke...

De scherpe zaag haalt de zilversparren van hun wortels.
Daarna slaat een man met een lange spijker
een kruis van planken onder hun stam.
Zo worden ze in de wagen rechtop gezet.
Nee, het doet de sparren echt geen pijn...
En zij wisten dat de mensen zouden komen.
Nu zullen zij weten welke droom uit zal komen.
Als het even stil is vertellen de sparren elkaar
wat ze hebben gehoord...:

"Het wordt Kerstmis, een heel groot feest", juichen zij,
"met heel veel licht en muziek."
"Wij krijgen een plaats in belangrijke huizen!"
Dat hebben de zilversparren van de mannen gehoord.
"Ik ga naar het gemeentehuis" roept er één.
"Ik mag naar het postkantoor" roept een ander.
"Wij mogen samen naar het treinstation" roepen vijf blij sparren
en eentje zegt stil en zeer vereerd:
"Ik krijg een plaats bij het koninklijk paleis."
Alle zilversparren rijden die avond met de vrachtwagen mee.
Ze laten de zwarte en de gewone sparren achter.
Voor hen wordt het een spannende nacht:
zouden ook zij Kerstmis mogen vieren?
En Klein Boomke vraagt zich nieuwsgierig af:
"wat zou dat Kerstfeest toch betekenen?"

De volgende dag komen de zwarte sparren aan de beurt.
Ook zij luisteren aandachtig
naar wat zij over hun toekomst horen vertellen...
"Ook wij gaan naar het Kerstfeest" roepen zij.
"Wij mogen langs de wegen en aan de winkels staan"
juichen de zwarte sparren.
"Dan kunnen wij prachtige muziek beluisteren.
Mensen zingen liedjes van hoop, geluk en liefde.
En ze dromen hardop van 'vrede op aarde
voor alle mensen van goede wil'.
Prachtig is dat, vinden alle sparren.
"Wij zullen in de harten van de mensen
een lief en romantisch gevoel leggen
terwijl ze wandelen langs verlichte ramen,
lekker geurende bakkerswinkels
en kraampjes met spek en warme wijn..."
Een mooie droom wordt zo voor de zwarte sparren waar...
En als de vrachtwagen met hen verdwenen is

vragen de gewone sparren zich af
of ook zij een plaats zullen krijgen
in de drukke straten en het kerstgewoel...

Ja hoor...

De volgende dag staat de vrachtwagen daar weer
en vallen de gewone sparren één na één
onder de scherpe zaag van de werkmannen.
Deze keer worden er ook sparren
met wortel en al uit de grond gehaald.
Die wortels worden kortgeknipt en in een net gestopt.
Dat is om langer groen te blijven weten de sparren.
En wie weet mogen sommige sparren
nog een jaartje langer blijven groeien...
"Dat zijn de echte kerstbomen", zegt een man,
de baas van al die werklieden,
tegen een kind dat meegekomen is.
"Die worden verkocht aan de mensen.
Ze worden versierd met ballen, slingers en lichtjes.
En in sommige huizen plaatst men er een stal bij."
Opnieuw klinkt er gejuich over het sparrenveld.
Ook de gewone sparren zullen Kerstmis vieren,
echt Kerstmis vieren in de huizen van de mensen.
Dat hebben zij heel goed begrepen.
En gelukkig dat zij zijn!
Heel snel willen zij een plaatsje in de vrachtwagen.
Ook Klein Boomke, maar...

Als de vrachtwagen een laatste keer wegrijdt
blijft er op de sparrenweide een spar staan: Klein Boomke.
Helemaal alleen blijft hij achter in de donkere nacht.
Klein Boomke is te klein om mee te nemen.
Klein Boomke is diep bedroefd
en aan zijn takken komen dikke dauwdruppels van verdriet.

Nooit zal hij weten wat Kerstmis is,
en die liedjes krijgt hij vast niet te horen, denkt hij.
Nooit zal hij die stal ,waarover de man vertelde, kunnen zien.

Vroeg in de morgen komt een man op de weide.
Met een spade haalt hij Klein Boomke uit de grond.
Hij laat de wortels zakken in een emmer
die hij tussen zijn armen plaatst op de fiets
waarmee hij naar een koud steegje rijdt
en tenslotte een klein huisje binnengaat.
Het is stil in dit huis.
Klein Boomke blijft er enkele dagen zomaar staan.
Op een dag maakt de man de kachel aan
en het wordt er lekker warm.
Uit vuilnisbakken heeft hij slingers gehaald
van oude geschenkverpakkingen.
Die stopt hij nu tussen de takken van Klein Boomke.
Tegen de emmer plaatst hij een schoendoos
met een witte plank erover
en kleine watjes overal rond gestrooid.
In de doos komen, zelfgemaakt uit klei, drie figuurtjes:
een vrouw, een man en een kindje...
Klein Boomke begrijpt er niets van.
Dan gaat de deur open en komt een vrouw naar binnen
met een pasgeboren kindje op de arm.
De baby huilt nog even aan de deur
maar kraait even later van pret.
De man neemt hen mee naar de plaats waar Klein Boomke staat,
en steekt enkele kaarsjes aan.
Hij krijgt een dikke zoen van de vrouw
en gelukkig blijven zij staan kijken naar Klein Boomke,
naar de kaarsen en de doos met kleifiguren.
En dan zingen zij samen,
jawel, zij zingen zachtjes...

van "er is een Kindeke geboren op aard":
het is God die komt op de aarde.
Hij heet Jezus en kleine mensen zijn Zijn vrienden.
Vrede en geluk brengt hij voor iedereen...
Nu weet Klein Boomke wat Kerstmis is:
een wens van geluk voor alle mensen
die het goede wensen voor elkaar...
In de ogen van de man, de vrouw en het kleine kindje
ziet Klein Boomke het licht van het kaarsje branden,
en hij wenst hen samen veel liefde en geluk...
Zo ziet hij hoe mooi het echte kerstfeest is...

Lied:

Er is een Kindeke geboren op aard
Er is een Kindeke geboren op aard
't Kwam op de aarde voor ons allemaal
't Kwam op de aarde voor ons allemaal

't Kwam op de aarde en 't had er geen huis
't Kwam op de aarde en 't had er geen huis
't Kwam op de aarde en 't droeg al zijn kruis
't Kwam op de aarde en 't droeg al zijn kruis

Er is een Kindeke geboren in 't strooi
Er is een Kindeke geboren in 't strooi
't Lag in een kribbe, gedekt met wat hooi
't Lag in een kribbe, gedekt met wat hooi

